

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 46. Mors Peregrini Cynici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

insignis fuit Crescentius Cynicus, in S. Justinum odio lethali flagrans. Erat is Patria Megalopolita, bipedum flagitiosissimus, cui tamen nec sordida avaritia, nec libidinis infamia nocuit, quo minus ab omnibus honoraretur. Ab Imperatore in annuam pensionem accipiebat sexcentos asses aureos, nummis argenteis mille ducentis æquivalentes. Christianos Atheismi incusabat, de Religione judicans, quam nesciebat.

Sæculum II.
A. C. 161.

Just. Apol.
p. 47.
Tatian. in
Gent.

§. XLVI.

Mors Cynici Peregrini.

Alius quidam Cynicus tunc temporis insolens exemplum dedit, quousque vana hominem ostentatio possit impellere. Is fuit Peregrinus, alio nomine Proteus, *Luc. de mort. Pereg.* Parii in Troade natus, patria propter crimina expulsus; nam adulterii, & veneris, adulterio peioris, convictus fuerat; constans etiam omnibus erat, eum Patrem suum suffocasse, quod mortem ejus expectare longum nimis credidisset. Per varias terras profugus, venit in Palæstinam, ubi Christianis adscriptus est; cumque ingenio valeret, tantam sibi peperit existimationem, ut ad prima Ecclesiæ subfelia promoveretur; propter fidem Christianam missus est in carcerem, ex quo virtutis opinio mirum quantum crevit;

Sæculum II. crevit; omnem lapidem moverunt Chri-
 A. C. 161. ftiani, ut eum liberarent, cum autem ni-
 hil efficerent, omne captivo auxilii ge-
 nus impenderunt; primo mane anus, vi-
 duas, orphanos ad carceris ingressum
 expectantes videre erat; fidelium pri-
 mores, conciliatis sibi custodibus, intus
 cum ipso noctem piis colloquiis consum-
 mebant. Cibi non modo pro necessita-
 te, sed ad abundantiam conferebantur.
 Ecclesiæ quædam Asiæ Legatos miserunt,
 qui eum inviserent, consolarentur, & sub-
 sidia deferrent; in his enim occasione-
 bus Christiani nullis parcebant sumpti-
 bus. Per hanc charitatem factum, ut
 Peregrinus persecutionis specie multam
 pecuniam coacervaret.

Syriæ Prætor, Philosophiæ amans,
 vidensque hunc hominem mortem con-
 temnere, eum libertati restituit. Tum
 in Patriam reversus, eos, qui se propter
 Parricidium adhucdum volebant in judi-
 cium trahere, bona sua civitati cedens,
 mitigavit, verique Philosophi nomen ac-
 quisivit. Exinde nova suscepit itinera,
 certus, quod per charitatem Christiano-
 rum laute esset victurus; hos equidem
 aliquamdiu adhuc decepit, sed aliquando
 carnibus lege vetitis, forte immolatis,
 vesci deprehensus, Christianorum com-
 munionem exclusus est, cum, qualis esset,
 innotuisset. Hinc in bona sua restitui
 implor-

implorata Cæsaris auctoritate cupiit, at non obtinuit; ergo iterum ad profectio-
 nes adjecit animum. In Ægypto omnia, quæ cœteris hominum erubescenda videntur, si Cynicos excipias, sine rubore perpetravit, ut se omni respectu humano liberum ostenderet; in Italia omnium famam maledico dente laceravit, præprijis vero Imperatoris, usque dum urbis Præfectus, Cynicum hunc canem, Principis Bonitate abutentem, abegit. Sed id ipsum honori fuit apud stupidos. Inde in Græciam divertit, omnium existimationem proscindens, & populos ad seditionem excitans, quibus non obstantibus, a multis, quamdiu in Athenarum suburbiis quodam tuguriolo moraretur, magni factus est.

Tandem cum se consenuisse videret, & inter suos viluisse, quod nihil amplius novi faceret, vel doceret, illustrem sui memoriam ex mortis insolentia posteris relinquere statuit. In conventu ludorum Olympicorum, qui erant in Græcia præ cæteris omnibus solemnia, publice promisit, quod Olympiade sequenti se ipsum esset combusturus. Stetit promissum. Primo anno Olympiadis ducentessimæ trigessimæ sextæ, finitis ludis, ingentem exstrui rogam jussit; nocte deinde veniens, multis Cynicorum de grege comitantibus, & spectantibus, rogam incendit;

Sæculum II.
 A. C. 161.

Euf. Chron.
An. 166.

Sæculum II. cendit; tum abjecta pera, palliolo, &
 A. C. 165. baculo, in quibus universus constabat
 Cynicorum instructus, primum Thus in
 ignem iniecit, & conversus ad meridiem
 ait: *Dæmones Patris, & Matris mea
 favete mihi, & suscipite*; his in medios
 ignes insiliit, flammisque in altum sur-
 gentibus, amplius de eo nihil apparuit.
 An. 165. Tragicus hic lusus contigit anno JESU
 Christi centesimo sexagesimo quinto.

§. XLVII.

Apologia Athenagoræ.

Euf. Chron. Athenagoras hujus Peregrini facit men-
An. 166. tionem in Apologia, quam edidit an-
Apud Just. no sequenti, ut creditur, centesimo se-
edit. 1615. xagesimo sexto, Imperatoribus Marco
 Aurelio, & Lucio Vero inscriptam; in
 qua solos Christianos persecutione pre-
 mi, conqueritur propter nominis um-
 bram, dum omnibus aliis populis secun-
 dum suas Leges, & Religionem vivere
 conceditur. *Nostri Persecutoribus*, in-
 quit: *satis non est, nobis bona nostra,
 honorem, & cætera omnia, quæ ab homi-
 nibus magni haberi solent, eripere; hæc
 enim omnia vilipendimus; fide nostra do-
 cemur, non solum eos, qui nos percutiunt,
 non repercutere, nec eos, qui spoliant,
 in judicio convenire, sed etiam, si quis
 nos cædat in unam maxillam, porrigere*
 &